

– eller i hvert fald noget af det, hvor man er blandt de bedste i verden; det er man jo givetvis også på andre områder? Der er ingen grund til at sige noget fornærmende om Danmarks Radio ved denne lejlighed. Ja, begrundelsen for det var jo, at man sagde, at de begrænsninger, som de kinesiske myndigheder lagde på arbejdet, var sådan, at man ikke mente, at man kunne være sikker på at levere også eventuelle kritiske indslag.

Der må man sige, at det jo alligevel er bemærkelsesværdigt, at man åbenbart er i stand til at lave nogle rammer omkring transmissioner fra OL, der er af en sådan karakter, at Danmarks Radio ikke mener, man kan producere udsendelserne på forsvarlig vis, uden at det giver anledning til nogen klar og utvetydig reaktion fra den danske regerings side.

Der har også været, og det har jeg fremført, de eksempler på en lang række personer, som er blevet straffet, fordi de har brugt De Olympiske Lege som anledning til at rejse menneskeretsdiskussionerne, også mennesker, der har forsøgt at forsvare deres egne interesser i den her sag. Ministeren er bekendt med det, og det, der står tilbage for mig at sige, er, at mens udenrigsministeren er i stand til at sige med nogenlunde sikkerhed i stemmen, at det er gået fremad de sidste 15 år, så er han ikke stand til og ønsker ikke at forholde sig til, hvordan udviklingen har været, siden man besluttede, at OL skulle lægges i Beijing.

Så er der nogle, der har sagt: Hvorfor skal vi nu bruge idrætten og sportsbegivenhederne som sådan en slags offer i den her sag? Og til det må man jo sige, at det ikke er, fordi Enhedslisten ikke synes, at der kan være god grund til en kritisk debat om, hvordan Danmark forholder sig til Kina. Det har vi ofte været kritiske over for. Men der er jo ingen tvivl om, at OL selvfølgelig spiller en vigtig og også symbolsk rolle, og derfor er det at agere i forhold til det ganske rigtigt, som nogle sådan lidt halvt hånlige har sagt, af symbolsk karakter, men hvad folk, der har beskæftiget sig med politik i nogle år, også vil vide, er, at symboler og reaktioner på symboler faktisk spiller en ganske stor rolle. Tænk dog bare på, hvordan et symbol som et tørklæde kan hensætte store dele af det danske Folketing i paniklignende tilstand. Så at påstå, at symboler ikke spiller nogen rolle, er nok ikke så klogt.

Jeg skal afslutte med at fremlægge til et forslag til vedtagelse. Det er et forslag fra Dansk Folkeparti, SF, Pia Christmas-Møller og Enheds-

listen, og så kan det næsten ikke blive bredere. Forslaget lyder sådan her:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager afstand fra det kinesiske regimes massive undertrykkelse af Tibet og af arbejdstager- og menneskerettigheder i Kina og opfordrer på den baggrund regeringen til at markere dette, ved at sørge for at ingen repræsentanter for regeringen deltager i OL's åbnings- og afslutningsceremoni.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 63).

Kl. 11:12

Formanden:

Tak. Der er stillet følgende forslag til vedtagelse:

»Folketinget tager afstand fra det kinesiske regimes massive undertrykkelse af Tibet og af arbejdstager- og menneskerettigheder i Kina og opfordrer på den baggrund regeringen til at markere dette, ved at sørge for at ingen repræsentanter for regeringen deltager i OL's åbnings- og afslutningsceremoni.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 63).

Dette forslag til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger.

Der var ikke spørgsmål til hr. Per Clausen, og derfor var det berettiget, at hr. Per Clausen forlod talerstolen, som i stedet overtages af hr. Anders Samuelsen som ordfører for forespørgerne for F 21.

Kl. 11:12

(Ordfører for forespørgerne)

Anders Samuelsen (NY):

Omdrejningspunktet for den her debat har flyttet sig undervejs, efterhånden som forskellige debattører har meldt sig på banen. Og senest – kan man vist sige – er omdrejningspunktet blevet fastholdt på statsministerens udsagn om, at det var hykleri at tale om boykot af OL. Jeg må sige, at jeg er fuldstændig enig med statsministeren på det her punkt. At tale om en boykot af OL eller – endnu mere hyklerisk – alene af åbnings- og afslutningsceremonien grænser til det fuldstændig uforståelige.

Hvis man mener noget med, at man vil konfrontere Kina i forhold til menneskerettigheds-situationen, kan man gøre det på to måder: Man kan føre den kritiske dialog, og det skal vi gøre, det skal der bakkelse op om, eller også kan man tage skridtet fuldt ud og lave en fuldstændig